

Instytut Pamięci Narodowej - Kraków

<https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/aktualnosci/74536,Pamieci-Sandomierskich-Kolumbow-Ceremonia-przekazania-odznaczen-panstwowych-Sand.html>
27.04.2024, 00:22

Pamięci Sandomierskich Kolumbów. Ceremonia przekazania odznaczeń państwowych - Sandomierz, 27 lipca 2019

W imieniu Prezydenta RP przyznane pośmiertnie odznaczenia wręczył wnukom bohaterów z AK wiceprezes IPN dr hab. Krzysztof Szwagrzyk

W ramach obchodów 75. rocznicy akcji „Burza” i bitwy pod Pielaszowem, Delegatura IPN w Kielcach i Muzeum Okręgowe w Sandomierzu zorganizowały III spotkanie z cyklu Pamięci Sandomierskich Kolumbów, połączone z wręczeniem odznaczeń państwowych. Uroczystość odbyła się 27 lipca 2019 r. w Muzeum Okręgowym.

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem z Mieczami Orderu Krzyża Niepodległości uhonorowani zostali żołnierze Obwodu AK Sandomierz: śp. kpt. Tadeusz Kucharski „Rzewuski” i śp. kpr. pchor. Jerzy Tadeusz Kucharski „Lis”. W imieniu Prezydenta RP odznaczenia przekazał wiceprezes IPN dr hab. Krzysztof Szwagrzyk, kierujący Biurem Poszukiwań i Identyfikacji. Odebrali je Jerzy Kapka (wnuk kpt. Tadeusza Kucharskiego) i Marcin Kapka (wnuk stryjeczny kpr. pchor. Jerzego Tadeusza Kucharskiego).

Jak powiedział wiceprezes IPN, uhonorowanie tych dwóch postaci jest dowodem na to, że państwo polskie pamięta o swoich bohaterach. – *Po wielu latach honorowani są ci, o których pamięć nie zaginęła. Mówimy o ludziach, którzy w czasie wojny walczyli o wolność Polski i swoich rodaków. Nasza obecność na tej uroczystości świadczy o tym, że my Polacy nie zapomnieliśmy o naszych bohaterach i to jest piękne* – dodał dr Szwagrzyk.

Podczas spotkania zaprezentowano ponadto sylwetki, pamiątki i listy dotyczące innych bohaterów akcji „Burza”. Uroczystość została objęta patronatem honorowym wojewody świętokrzyskiego Agaty Wojtyszek i burmistrza Sandomierza Marcina Marca.

Kpt. Tadeusz Kucharski
„Rzewuski”

Kpt. Tadeusz Kucharski „Rzewuski”

Urodził w 1897 r. w Walentynowie, w okolicach Kutna. Był synem Kajetana i Zofii z d. Piaseckiej. Został wychowany w poszanowaniu dla polskiej tradycji niepodległościowych.

W okresie I wojny światowej był członkiem Polskiej Organizacji Wojskowej. W 1918 r. jako ochotnik wstąpił do Legii Akademickiej (w okresie późniejszym przeformowanej w 36. pułk piechoty). Walczył na froncie ukraińskim, m.in. w obronie Lwowa, pod Kamionką Strumiłową, Żółkwią, Sokolnikami, Kulikowem, Winnikami i Skniłowem. W tym czasie zrezygnował ze studiów na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej.

W 1920 r. został mianowany na stopień podporucznika. W latach 1921-1929 r. służył w szeregach 4. pułku saperów w Sandomierzu. Tam poznał Bronisławę Brodzką, z którą założył rodzinę. Małżeństwo doczekało się trójki dzieci: córek Ireny i Zofii oraz syna Jerzego Tadeusza. W latach 30. XX wieku Tadeusz Kucharski pełnił wysokie funkcje w Wojsku Polskim. Od 1930 r. był kierownikiem Zarządu Fortecznego w Toruniu. Następnie w 1936 r. został przeniesiony na wybrzeże. Tam pełnił obowiązki zastępcy szefa Fortyfikacji Wybrzeża Morskiego w Gdyni. Był jednym z twórców systemu umocnień polowych wokół Gdyni oraz fortyfikacji stałych pod Jastarnią.

W czasie wojny obronnej 1939 r. dowodził 16. batalionem saperów, który stanowił część 16. Dywizji Piechoty. Po zakończeniu działań zbrojnych wrócił do Sandomierza. Pracował w Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „Rolnik”, a jednocześnie włączył się w działalność struktur polskiego podziemia niepodległościowego. Od 1941 r. kierował pracami Referatu IV (kwatermistrzostwo) w Komendzie Obwodu ZWZ-AK Sandomierz.

Kpt. Tadeusza Kucharskiego uznaje się za ostatniego komendanta Obwodu AK Sandomierz. W grudniu 1944 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Resortu Bezpieczeństwa Publicznego PKWN. Po opuszczeniu aresztu „bezpieki” w Lublinie wrócił do Sandomierza. W ostatnich latach życia zmagał się problemami zdrowotnymi. Zmarł w 1952 r. Jego ciało spoczywa na cmentarzu katedralnym w Sandomierzu. W listopadzie 2018 r. Prezydent RP pośmiertnie odznaczył kapitana Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Kpr. pchor. Jerzy
Tadeusz Kucharski „Lis”

Kpr. pchor. Jerzy Tadeusz Kucharski „Lis”

Był synem Tadeusza i Bronisławy z d. Brodzkiej. Urodził się w 17 czerwca 1926 r. w Sandomierzu. Dzieciństwo i młodość spędził w miastach – miejscach służby swojego ojca. Przed wojną ukończył szkołę powszechną w Gdyni.

Podczas okupacji wraz z rodzicami i siostrą mieszkał w Sandomierzu. Pracował, a jednocześnie włączył się w działalność konspiracyjną. Uczestniczył w tajnym nauczaniu jako uczeń gimnazjum i liceum. W 1944 r. otrzymał świadectwo dojrzałości. Był również żołnierzem Podobwodu AK Sandomierz. W akcji „Burza” służył w szeregach batalionu kpt. Ignacego Zarobkiewicza „Swojaka”.

Zginął śmiercią żołnierza w trakcie bitwy pod Pielaszowem, 30 lipca 1944 r. Jego ciało zostało złożone w masowym grobie. Wiosną 1945 r. poddano je ekshumacji i przeniesiono na cmentarz katedralny w Sandomierzu. Postawieniem Prezydenta RP z lutego 2019 r. został odznaczony Krzyżem z Mieczami Orderu Krzyża Niepodległości.

Fot. Marek Banaczek